Universul unui artist care se hrănește cu euforia creației

On Iunie 14, 2016

Lărgește-ți orizonturile de percepție a realității existențiale etalându-ți meritul de a pune în discuție subtilitățile unei gândiri sensibile, specifică artiștilor care cunosc modul de funcționare a mecanismelor simbolice.

Mi-a plăcut enorm de mult să-l citesc pe Victor Ieronim Stoichiță nu doar pentru talentul de a prezenta marele capodopere ale artei picturale, ci pentru meritul de a pune în discuție subtilitățile unei gândiri sensibile, specifică artiștilor care cunosc modul de funcționare a mecanismelor simbolice. De exemplu, în cartea lui "Cum se savurează un tablou", suntem mișcați de posibilitatea savurării mai multor tablouri prin inteligența de fond a unei exprimări capabile să eficientizeze, substanțial, comunicarea chiar și cu cei lipsiți de exercițiul practic al artei.

Dar în primul rând, suntem introduși într-un univers al percepțiilor de apartenență și de interconectare la un univers plin de culoare intensă, plin de personalitate și forță expresivă. Să luăm ca exemplu un pasaj din minunata sa lucrare despre artă, cu trimitere spre o pagină de istorie:

"Într-o pagină celebră a Salonului din 1767, Diderot exclamă în fața unui tablou anticipator al viitorului pictor al Luvrului:

În ce enormă profunzime obscură și mută se va rătăci acum ochiul meu? La ce distanță prodigioasă este trimisă bucata de cer pe care o întrezăresc prin această deschidere ! Uimitoarea degradare a luminii ! Cum se diminuează ea coborând din înaltul bolții, de-a lungul coloanelor ! Cum sunt împinse tenebrele de lumina zilei de la intrare și de la ieșire ! Nu te mai saturi să le privești. Timpul se oprește în loc pentru cel plin de admirație. Ideile pe care ruinele le trezesc în mine sunt mărețe. Totul dispare, totul piere, totul trece, doar lumea rămâne, doar timpul durează. Cât de veche e lumea aceasta ! Pășesc între două eternități. Un torent înghesuie națiunile unele peste altele în fundul unei prăpăstii comune. Eu, doar eu vreau să mă opresc la marginea ei și să evit șuvoiul care curge pe lângă mine."

Leadership: Iei în considerare tendința esențială a unui artist care se revealeaza ca o ocheadă aruncată peste timpul istoriei și care pretinde să se realizeze ca atotcunoscător printr-o experiență de viață îndelungată?

Poți să pui într-o lumină favorabilă ceea ce resimți la nivel de cunoaștere, din perspectiva unei libertăți de autodeterminare fără frontiere, atunci când începi să faci o juxtapunere între cele două părți din cuprinsul expresiei: nimic nu se pierde, totul se transformă. Și, în același timp, trebuie să știi să le aplici în cazul explicării anumitor fenomene și procese importante pentru dezvoltarea personală. Cum ar fi fenomenele de interferență între logică, știință și libera imaginație, sau procesele de producere a ideilor și a combinațiilor dintre viziune și negație.

Artistul își măsoară talentul cu un supererou dintr-un univers paralel printr-un act de reflexie devenit nu doar posibil ci necesar, ca într-un joc de oglinzi, având o pensulă în mâna stângă și câteva culori ale paletei în mâna dreaptă, fapt ce prilejuiește introducerea unui alt spațiu și alt timp. El este trecutul și viitorul aceleiași imagini, evocând o atmosferă și o stare de spirit în mintea privitorului căruia parcă îi este sugerată bucuria de a se privi în oglinda unei realități fictive, păsind între două eternități: o eternitate a lui "acum și aici" și eternitatea unei vieți glorioase.

Compatibilitatea cu precizia măsurătorii parametrului "Sunt un Univers" poate fi afectată de ceea ce resimți la nivel de cunoaștere în cazul în care nu reușești să atingi un nivel înalt de gândire, deci atunci când nu poți spune răspicat despre tine însuți că reprezinți o "Totalitate". Ei bine, în cazul lui Diderot, această totalitate reprezintă o cunoaștere aleasă privind modul de funcționare a mecanismelor simbolice care construiesc sensul unei noi atitudini de tipul „omul nou" într-un tablou anticipator al viitorului.

Omul care aspiră la noi culmi de progres este rezultatul amestecului celor două identități, cu deosebită însemnătate, pe care și le asumă în plan existențial și profesional. Numai prin acest amestec devine posibilă modificarea structurii unei relații funcționale, exprimate printr-un "Sunt un univers?", cu sprijinul unui experiment psihologic și revelator care pune în prim plan profunzimea spiritului de a încorpora totul la un loc, oricât de mic și neînsemnat - dar care poate fi oricând transformat.

"Nimic nu se pierde, totul se transformă" - este deviza minților sclipitoare care au înțeles cum funcționează Universul și cum să se integreze ei înșiși în El, încât să producă o extindere necontenită a materiei.

Leadership: Principiile expuse în creația ta corespund modelului de dezvoltare acceptat de o expresie regulată, simplă, de genul: "tot ce te înconjoară devine o extindere a unei singure semnificații?"

Privite ca trepte ale unei piramide pe care poți urca numai în conformitate cu anumite reguli (elaborarea cât mai clară conceptelor de leadership, organizate într-o expunere logică și coerentă, cât mai convingătoare și potrivite cu mesajul pe care îl transmiți), aceste reprezentări trebuie să-ți garanteze valoarea, un tip de pondere, o anumită greutate, asigurându-ți undă verde către zona de interes, de competență și de formare a susținătorilor tăi.

Grecii aveau pentru artă un termen care poate părea ciudat: tehné, însemnând meșteșug. Pentru ca leadershipul încorporat în "creația" ta să poată înfrunta orice critică, orice scut, orice opreliști de natură intelectuală, ideologică, educativ-informativă, este necesar ca mesajele, noțiunile, principiile pe care le transmiți să corespundă modelului de dezvoltare acceptat de ei.

Acest mecanism de monitorizare și evaluare a modului în care îți faci cunoscută creația, este bazat pe raporturi de tip "Tu - Ei" inedite?

Leadershipul are la bază cunoașterea "Artistului" din tine. Iar această cunoaștere, plină de trăiri, plină de adevăr, diferențiată de un orizont de tranziție care îți poate face accesibilă evoluția, devine în concepția vremurilor noastre, singura cale posibilă către atingerea perfecțiunii.

Mesajul unui artist care se privește pe sine cu înțelepciune este reprezentarea reală a unei imagini alească dintr-o cunoaștere adâncă a vieții pusă sub semnul unei adânci semnificații: "Totul dispare, totul piere, totul trece, doar lumea rămâne."

Source: https://neculaifantanaru.com/universul-unui-artist-care-se-hraneste-cu-euforia-creatiei.html